

ENTERS

ERFGOED

Het Erve Berends

Aan de Achteresweg nr. 7 in Enter woonde tot het jaar 1998 de familie Ten Brinke, als bijnaam voerend

'Berends'. In 1832 trouwde Frederik ten Brinke met Janna Berends en trok bij de familie Berends in. Omdat in 1812 de officiële Burgerlijke Stand was ingevoerd, behield Frederik zijn familienaam Ten Brinke. Maar in Enter hielden ze zich aan de oude gebruiken en Frederik ging daarna door het leven als 'Berends-Frederik'.

Het huis was een 'lös hoes', waarin mensen en dieren in één ruimte leefden. Aan het begin van de vorige eeuw woonden hier Gerrit Jan ten Brinke en zijn vrouw Johanna Brinkwerth en hun negen kinderen. In een weiland bij hun huis speelde de voetbalclub Sparta, de voorganger van de club Enter Vooruit, hun thuiswedstrijden. Op zondag wel te verstaan, want een vrije zaterdag bestond nog niet en er was ook geen zaterdagbond. Er was in de gezinnen van de meeste spelers veel weerstand tegen dit spelen op zondag. Mijn oom vertelde dat de spelers in gewone zondagse kledij van huis gingen en zich dan stiekem elders omkleedden voor de wedstrijd. Na de wedstrijd herhaalde zich in omgekeerde volgorde dit ritueel. Omdat een zoon van de familie Ten Brinke, Jan Willem, ook in het elftal speelde en ze hun weiland ter beschikking stelden, kon je opmaken dat ze geen bezwaar hadden tegen het spelen op zondag. De club vroeg ook nog toestemming aan Ten Brinke om tijdens de wedstrijden consumpties te mogen verkopen. Maar vanwege de zondag werd dat door Ten Brinke niet toegestaan. Sommige spelers van de tegenstanders stalen eieren uit het kippenhok van Ten Brinke. Vader Ten Brinke vond het niet zo erg maar Hanna 'pikte' dit niet. Dit was mede een reden om het voetbalveld op te doen. In 1926 werd aan de overkant van de weg een nieuwe boerderij gebouwd. Het voetbalveld was ook onderdeel van het bouwterrein en dat was het einde van de voetbalclub Sparta.

Moeder Ten Brinke is in 1947 overleden en vader Ten Brinke in 1959. Hendrik en Johan Fredrik bleven ongetrouwd achter op de boerderij. Hendrik was de boer en Johan werkte in de onderhoudsdienst bij Nijverdal Ten Cate in Almelo.

Johan was niet sociaal, had geen vrienden en liet Hendrik overal voor opdraaien. Hendrik verzorgde het huishouden, kookte en Johan kon zo aanschuiven. Het huishoudgeld werd grotendeels opgebracht door Hendrik. Johan was de baas in huis. Als Hendrik eens wat wilde verbeteren aan of in het huis sprak Johan zijn veto uit. Als het over geld ging werd Johan meteen achterdochtig. "Het probleem met 'oonze Jehan' is", zei Hendrik eens, "dat e niks kan missen".

Toen hij gepensioneerd was kon hij jaarlijks een kerstpakket ophalen bij zijn vroegere werkgever in Almelo. Het pakket werd opgeslagen in de 'voerste keuken' en bleef er onaangeroerd staan tot het was bedorven. Hij nam er zelf niets van, maar gaf er ook niets van weg. Onbegrijpelijk gedrag. Het waren de eerste symptomen van dementeren. Hendrik overleed plotseling in 1998 en Johan twee jaar later in een verpleegtehuis in Goor.

Johan Altena

Erve De Berends (Ten Brinke) aan de Achteresweg nr. 7. Nu bewoond door de familie Bos.